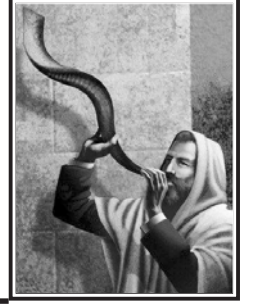

The Trumpet of the Seventh Angel ஏழாம் தூதனின் எக்காளம்

1879-1916 ஈ-பிரிண்ட்ஸ் தமிழாக்கம்
மலர் - 3, இதழ் - 1, ஜனவரி - பிப்ரவரி 2017

R5665

Seed time and Harvest of Character

குணலட்சணத்தின் விதைப்பின் காலமும் அறுப்பும்

“மோசம் போகாதிருங்கள்.....தன் மாமிசத்திற்கென்று விதைக்கிறவன் மாமிசத்தினால் அழிவை அறுப்பான்; ஆவிக்கென்று விதைக்கிறவன் ஆவியினாலே நித்திய ஜீவனை அறுப்பான்.” கலாத்தியர் 6:7,8

இங்கே அப்போஸ்தலர் சில தேவனுடைய பிள்ளைகள் வஞ்சிக்கப்படுவதற்கான ஆபத்து இருக்கிறது என்கிற உண்மையை நமது கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறார். சிலர் அவர்கள் பூமிக்குரிய விருப்பத்தின் படியும் மாம்சீக விருப்பத்தின் படியும் வாழலாம் என்றும் பிறகு கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ளலாம், மற்ற மதக்காரியங்களை கடைப்பிடிக்கலாம் என்றும் இவைகள் தேவனுக்கு ஏற்புடையவராக்கும் என்றும் நினைக்கலாம். மற்றவர்கள், தாங்கள் மாம்சீக பிரகாரம் வாழலாம், அதன்பிறகு தேவனிடம் ஜெபத்தில் கேட்டால், எல்லா காரியங்களும் மன்னிக்கப்பட்டு, சரிசெய்யப்படும் என்ற எண்ணத்தில் தங்களுடைய வஞ்சித்துக்கொண்டு, அனுதினமும் தேவனுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக வாழ்கிறவர்களி-ருந்து ஆவிக்குரிய வகையில் மிகவும் தூரமாகவே இருக்கிறார்கள். பாவ வழிகளில் மாம்சீக பிரகாரமாக வாழ்ந்துவிட்டு, பிறகு குருவானவரிடம் சென்று மன்னிப்பு பெற்றால், இது அவர்களை சரிசெய்துவிடும் என்ற போதனையின் மூலமாக அநேகர் வஞ்சிக்கப்படுகிறார்கள்.

இவைகளெல்லாம் வஞ்சகங்கள். சபைக்கும் உலகத்திற்கும் பொருந்தக்கூடிய ஒரு பொதுவான ஒழுங்கு முறையை தேவன் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். இந்த ஒழுங்குமுறை விதைத்தல், அறுத்தல் என்ற முறையில் செயல்படுகிறது. ஒருவேளை விதையைப்பற்றி தெரியாத ஒரு மனுஷன் முடசெடி அல்லது களையின் விதையை விதைக்கலாம். சில நாட்கள் கழித்து அவன் தனது வயலைப் பார்த்து, இத நல்ல விதை போல் இருக்கிறது. இதில் தவறு ஏதுமில்லை. இது எந்த விதத்திலும் மண்ணை பாதிக்கவில்லை. நான் புல்லையோ அல்லது பூச்செடியையோ விதைத்திருக்கிறேன். பயிர்கள் எல்லாம் பச்சையாகவும் செடியாகவும் இருக்கிறது. உண்மையிலேயே பார்க்க மிகவும் நன்றாக இருக்கிறது” என்று கூறுவான். ஆனால் பிறகு தகுந்த பருவத்தில், விதையை தெரிந்தெடுத்தது எவ்வளவு தவறானது என்பது வெளிப்படும்.

இயற்கையின்படி ஒரு மனிதன் எதை விதைத்தானோ அதையே அறுப்பான் என்பது நிச்சயம். அவர்கள் களையை விதைத்துவிட்டு, கோதுமையை அறுக்க எதிர்பார்க்க

மாட்டார்கள். காரணமும் விளைவும் என்கிற சட்டம் ஆவிக்குரியவைகளுக்கும் பொருந்தக்கூடியதாகவே இருக்கிறது. ஆகையால் தான் அப்போஸ்தலர் “தேவன் பரியாசம் பண்ண வொட்டார்” என்று கூறுகிறார். அதாவது தீமையை விதைத்துவிட்டு நன்மையை அறுக்க எண்ணாதிருங்கள் என்று கூறுகிறார். “காற்றை விதைக்கிறவன் எவனோ, அவன் சூறைக் காற்றை அறுப்பான்,” மாமிசத்தை விதைக்கிறவன் மாமிசத்தை அறுப்பான், ஆவியை விதைக்கிறவன் ஆவியை அறுப்பான்.

எண்ணமே குணலட்சணத்தில் ஆரம்பம்

ஆவிக்குரிய காரியங்களைக் குறிப்பிடும்போது “விதைத்தல்” என்ற வார்த்தை என்ன அர்த்தத்தைக் கொடுக்கிறது? ஒரு வாழ்க்கை முறையை அல்லது நடத்தையை இது அர்த்தப்படுத்துகிறது; நல்ல பலன்களை அல்லது கெட்ட பலன்களைக் கொடுக்கக்கூடிய நடத்தை, “அந்த இளைஞன் தனது காட்டுதானியத்தை விதைக்கிறான்” என்ற பழமொழியை நாம் சில சமயங்களில் கேள்விப்படுகிறோம். அவனது நடத்தை தீயதாக இருக்கிறது; ஒரு தனிமனிதனின் நடத்தை அவனது குணலட்சணத்தில் பிரதிபலிக்கிறது என்பதே அதன் பொருள். மேலும் நாம், எல்லா நடத்தைகளும் முந்திய எண்ணத்தால் தூண்டப்படுகிறது என்று கூறலாம். வேறு விதமாக சொல்வோமானால், நமது எண்ணமே நாம் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. இதை இப்படியாக விளக்கலாம்; தேவன் உலகத்தை சிருஷ்டித்த போது, முதலாவது அதைக் குறித்த ஒரு திட்டத்தை வைத்திருந்தார். அவர் முன்னமேயே வைத்திருந்த திட்டத்தின்படி ஒவ்வொன்றையும் செயல்படுத்தினார். தேவனுடைய நல்ல எண்ணம் நல்ல பலனைக் கொடுத்தது என்று நாம் சொல்லலாம்.

சாத்தானுடைய காரியத்திலும் அதுபோலவே இருக்கிறது. சாத்தான் உலகத்தில் தீயவைகளை, களைகளை விதைத்தான். அது அவனுக்கு மரண ஆபத்தையும் மற்றவர்களுக்கு தீங்கையும் கொடுத்தது, அவன் பாவம் செய்வதற்கு முன் அவன் கொண்டிருந்த எண்ணத்தின் பலனாக இது இருந்தது. “நான் வானத்துக்கு ஏறுவேன்,

தேவனுடைய நட்சத்திரங்களுக்கு மேலாக என் சிங்காசனத்தை உயர்த்துவேன். . . . நான் மேகங்களுக்கு மேலாக உன்னதங்களில் ஏறுவேன்; உன்னதமானவருக்கு ஒப்பாவேன்” என்று அவன் தன் உள்ளத்திலே சொன்னான், (ஏசா14:13,14) அவன் ஒரு பேராசையின் ஆவியை, சுயநலத்தின் ஆவியை, தேவனுக்கு எதிரிடையான ஆவியை பெற்றிருந்தான்.

தேவனுடைய ஆவியும் எதிராளியானவனின் ஆவியுமாகிய இந்த இரண்டு ஆவிகளும் இன்னும் உலகில் செயல்படுகிறது. மனுக்குலத்தைச் சார்ந்த காரியங்களை குறிப்பிடும்போது, அப்போஸ்தலர் எதிராளியானவனின் ஆவியை மாம்சத்தின் ஆவி என்று கூறுகிறார்; ஆரம்பத்தில் இருந்த பரிபூரண மாம்சத்தின் ஆவி என்று கூறாமல் விழுந்துபோன மாம்சத்தின் ஆவி என்று கூறுகிறார். இதுதான் சாத்தானின் ஆவி, இது மானிட குடும்பத்தில் அதிக செல்வாக்கைப் பெற்றிருக்கிறது. நமது தலைப்பு வசனத்தை அப்போஸ்தலர் முக்கியமாக சபைக்கும், ஆனால் பொதுவாக உலகத்திற்கும் பிரயோகிக்கிறார். போதிக்கப்பட்டு, பரிசுத்த ஆவியில் பங்கு பெற்றிருக்கிற தேவனுடைய பிள்ளைகளில் யாரும் பிரதானமாக மாம்சத்தின்படி வாழ்ந்தால், அவர்கள் பரம அழைப்பின் பந்தயப்பொருளை பெறமாட்டார்கள். அவர்கள் கனம், மகிமை, சாகாமையை பெற விரும்பினால், தேவனுடைய ஆவிக்கு, தேவனுடைய பிரமாணத்தின் ஆவிக்கு, நீதியின் ஆவிக்கு, இசைவாக வாழ வேண்டும். அவர்களது முன்னோடியான கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கைக்கு இசைவாக அவர்களது வாழ்க்கை இருக்கவேண்டும், இல்லையென்றால் அவர்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டவைகளை பெற்றுக்கொள்வோம் என்று நம்பிக்கை கொள்ள இயலாது.

மாம்சீக அபூரணத்தை பிதாவாகிய ஆதாமின் மூலம் பெற்றிருக்கிறபடியால், தேவனுடைய பிள்ளைகள் இந்த வாழ்க்கையில் பெற விரும்புகிற புரணத்தை அடைய இயலாது. புத்தியிலும், எண்ணத்திலும், முழு சரீரத்திலும் குறைகளும் பலவீனங்களும் இருக்கும். ஆனால் அவர்கள் தங்களால் இயன்றவரை உயர்ந்த நிலையில் வாழ வேண்டும். அவர்கள் அறியாது செய்த குறைகளை தேவன் ஈடுசெய்வார். அவர்கள் ஜெயம் கொள்ளுவதற்கு தேவனுடைய கிருபை போதுமானதாக இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் மாம்சத்திற்கென்று விதைத்தால் மாம்சத்தை, தீமையை அறுப்பார்கள். ஆனால் அவர்கள் இன்னும் உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்து, தங்கள் தவறுகளுக்கு வருந்தி, ஜெயங்கொள்ளுகிறதற்கு பாடுபட்டால், தேவன் அவர்களது நன்மைக்காக அவர்களது செய்கைகளை மன்னிப்பார்.

உண்மையான உள்ளமே முதல் தேவை

ஆகையால் சபையானது, நீதியுள்ள தேவனுடைய ஆவிக்கு இசைவாக, நடந்து கொள்ளுவதற்கு ஆவிக்கென்று விதைக்கவேண்டும். இதை செய்வதற்கு, நமது இருதயமானது சரியானதாக இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். நமது

இருதயத்தை சரியானதாக வைத்திருப்பதையே முதலாவது காரியமாக தேவன் நமக்கு முன் வைத்திருக்கிறார். நமது இருதயமானது நல்லதாக ஆகும்வரை நாம் அவரது பிள்ளைகளாகக்கூட ஆக முடியாது. நாம் பாவத்தை விட்டு திரும்பி, பாவத்தை சுமப்பவரின் ஒப்புரவாகுதலை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு “ஒருவன் என்னைப் பின்பற்றி வர விரும்பினால், அவன் தன்னைத்தான் வெறுத்து, தன் சிலுவையை எடுத்துக் கொண்டு என்னைப் பின்பற்றி வரக்கடவன்” என்கிற அவரது வார்த்தையில் கவனத்தை செலுத்த வேண்டும். இப்படிச் செய்வதால் நாம் ஆவிக்காக விதைப்பவர்களாக இருப்போம். இப்படியாக நாம் தொடர்ந்து விதைப்போமானால், சவிசேஷ யுகத்தில் தேவனுக்கு உண்மையாயிருப்பவர்களுக்கு அவர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிற அனைத்து ஆவிக்குரிய மகிமைகளை, பெரிய பரிசை அறுவடை செய்வோம்.

நாம் எந்த அளவுக்கு கைவிடப்பட்டவர்களாக, தீமையை விதைப்பவர்களாக இருக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு நாம் அழிவுக்கென்று விதைக்கப்படுவோம். இது இரண்டாம் மரணத்தைத் தான் குறிக்கிறது என்று அல்ல; ஆனால் தகாத காரியங்களுக்கு அடிகளும் திருத்துதலும் இருக்கும், ஆகையால் மாம்சத்திற்கென்று குறைவாக யார் விதைக்கிறார்களோ அவர்கள் அதற்கேற்றாற் போல் அறுப்பார்கள். தொடர்ந்து மாம்சத்திற்கென்று விதைத்தால் அந்த அளவுக்கு பெரிய அழிவை அறுப்பார்கள். அவனது வாழ்க்கை பாவத்திற்கென்று அர்ப்பணிக்கப்பட்டால் ஆவிக்குரிய வாழ்க்கை முற்றிலுமாக விட்டுவிடப்பட்டிருக்குமேயானால், அதன் பலன் இரண்டாம் மரணமாகும். தெரிந்தே தேவனை எதிர்ப்பவர்களுக்கு இதுவே உச்சக்கட்ட தண்டனையாகும்.

எனவே மாம்சத்திற்கு விதைப்பது, இரண்டாம் மரணத்தை அறுக்கக்கூடியதாக இருக்கலாம், இல்லாமலும் இருக்கலாம். எந்த அளவுக்கு தீமை விதைக்கப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்கு துன்பத்தை அறுக்கக்கூடியதாக, தேவனை விட்டு விலகக் கூடியதாக இருக்கும். ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்களுக்கு, பாதை மாற்றப்படவில்லை என்றால், அது இரண்டாம் மரணத்திற்கே வழி நடத்தும், இந்த காரியம் அநேக கிறிஸ்தவ ஜனங்களிடம் தெளிவாக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். அவர்கள் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கிறார்கள், ஓரளவுக்கு தேவனுடைய ஆவிக்கு இசைவாக வாழ்கிறார்கள். எப்பொழுதாவது மாம்சீக காரியங்களுக்கு இடங்கொடுத்து ஏறக்குறைய மாம்சீக சிந்தைக்கு ஊக்கமூட்டுகிறார்கள். உடனடியாக பலனை அவர்கள் உணருவதில்லை. ஆனால் தீமையான விதைகள் விதைக்கப்படுகின்றன. இந்த தீய விதைகள், மனதின் தீய எண்ணங்கள், இது பிற்காலத்தில் அதற்காக மனம் வருந்தினாலும், மீதமுள்ள வாழ்நாளில் மனதை களங்கப்படுத்தக்கூடும். இது தேவனைவிட்டும், பரலோக காரியங்களை விட்டும் பிரித்து அதற்கு எதிராக போரிடவும்

செய்யும். வாழ்க்கையின் எல்லா காரியங்களும், எண்ணங்களும், விருப்பங்களும் தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவிக்கு, தேவனுடைய ஆவிக்கு, பரிசுத்த ஆவிக்கு இசைவாக இருக்கும்படி கிறிஸ்தவன் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆவிக்கென்று விதைப்பது மற்றும் மாம்சத்திற்கென்று விதைப்பது என்பது, தேவனுடைய வழிக்கு இசைவாக வாழ்வது அல்லது எதிரியானவனின் ஆவிக்கு இசைவாக வாழ்வது என்பதை நாம் புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். விதையை விதைப்பது தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியின் ஆசீர்வாதமான கனிகளைக் கொடுக்கும், அல்லது விழுந்துபோன மாம்சத்தின் கனிகளை, களங்கப்பட்ட சாத்தானின் ஆவி மற்றும் அதன் எல்லாக் காரியங்களோடு அதன் கனிகளை கொடுக்கும், நாம் மாம்சத்தின்படி வாழ்ந்தால், அது களங்கத்தை, நீதி மற்றும் ஆவியின் சிதைவை அர்த்தப்படுத்துகிறது. ஏனெனில் நாம் அழியக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

தற்கால உலகத்தின் நிலை, எதிர்காலத்தில் பெற்றுக்கொள்ள கூடியதாக இருக்கிறது

தற்கால உலகத்தின் நிலை, நித்திய ஜீவனை பெற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக இல்லை. ஏனெனில் சபை அறிந்திருக்கிறபடி, முழு மனுக்குலத்திற்கும் நித்திய ஜீவனை கொடுக்க தேவன் கிருபை செய்திருக்கிறபோதும், அது ஜீவனை அளிப்பவருடன் உறவுக்குள் வரவில்லை. உலகமானது இந்த நித்திய ஜீவனுக்கான பரீட்சையில் இன்னும் இல்லாதிருந்தாலும், அவர்களது நடத்தை எதிர்கால தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும், அவர்கள் சுயநலத்தின் வழியில் - சுய மனதின்படி - வாழ்ந்தால் அதற்கேற்றார்போல், அவர்களிடத்தில் கிரியை செய்கிற செல்வாக்கிற்கிசைவாக

அவர்கள் அறுப்பார்கள், பலனை அடைவார்கள். இது அவர்களை மென்மேலும் சீரழிந்த நிலைக்கே கொண்டுபோகும். இப்படிப்பட்ட வாழ்க்கையில் இன்னும் தொடர்ந்தால், அடுத்த யுகத்தில் நித்திய ஜீவனை அடைய இன்னும் அதிகமதிகமானவைகளை ஜெயங்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். அவர்கள் நேர்மையான காரியங்களை கடைப்பிடித்தால், அன்பு மற்றும் நீதியின் ஒழுங்குகளை விருத்தி செய்தால் அதிக அளவு முன்னேறினவர்களாகவும், பயனுடையவர்களாகவும் இருப்பார்கள். ஒழுங்கீனத்தையும் சுயநலத்தையும் கடைபிடித்தால், அதிக அளவு இழிவானவர்களாகவும் அவமரியாதைக்குரியவர்களாகவும் இருப்பார்கள்.

இந்த காரியத்தை ஏதேனில் இருந்த நிலைமையோடு ஒப்பிட்டு பார்க்கலாம். ஆதி தகப்பனாகிய ஆதாம் தனது சுய மனதின்படி விதைத்த போது, விலக்கப்பட்ட கனியை சாப்பிட்டபோது, அவர் தவறான வழியை தெரிந்து கொண்டார். அவர் தனது மனசாட்சியை, உயர்ந்த தீர்மானத்தை கடைபிடிக்கவில்லை. தன் மனவிருப்பத்தைக் கடை பிடித்தார். அதன் விளைவாக அவர் மரண தண்டனைக்கு கீழாக வந்தார். அது அவரை படிப்படியாக ஜீவனற்ற நிலைக்கு கொண்டு சென்றது. அவரது சந்ததியினர் அனைவரும் அவரது தண்டனையில் பங்கு பெற்றிருக்கின்றனர். வருத்தம் விதைக்கப்பட்டது. அதிகமான கசப்பும், அடைய முடியாத தூரமுமே அறுக்கப்படுகிறது. ஆனால் தேவனுடைய இரக்கத்தின் மூலம், பாவத்துடனான மனிதனின் பயங்கரமான அனுபவம் தேவதூதர்களுக்கும் தேவனுடைய அனைத்து அறிவுள்ள ஜீவிகளுக்கும் எக்காலத்திற்குமுரிய உயர்ந்த பாடத்தை போதிக்கும்.